

Det Europeiska Musikekosystemet

En konceptuell ramverksdefinition av det europeiska musikekosystemet för att förstå och främja dess mångfald, kreativitet och solidaritet och göra det konkurrenskraftigt, motståndskraftigt och attraktivt

Sammanfattning

Den europeiska musiksektorn har under 2000-talet kommit till ett vägskäl. Efterfrågan på musik nådde nya nivåer, och de ekonomiska resultaten inom sektorns viktigaste affärsområden indikerade en solid återhämtning efter coronapandemin. Samtidigt skapar en rad olika sociala, kulturella och tekniska trender en ökad komplexitet, samtidigt som dynamiken och det ömsesidiga beroendet inom sektorn förändras.

Uppfattningen om att musiksektorn i ökande grad karaktäriseras av sin komplexitet och ömsesidiga beroenden resulterar i en förståelse av sektorn i termer av dess traditionella linjära värdekedjor och mer som ett musikekosystem. Trenden att konceptualisera en komplex sektor som ett ekosystem förekommer även inom andra sektorer, och utgör den grundläggande premisen för EU:s industristrategi.

I den här texten beskriver vi det **europeiska musikekosystemet som ett nätverk av aktörer inom musiksektorn, deras miljö, deras ömsesidiga beroenden och interaktioner genom produktionen, distributionen och konsumtionen av musik så att värde skapas för själva systemet och för systemen som det är en del av.**

I denna definition omfattar aktörerna alltifrån musikerna till publiken och policyskaparna, och de kan också vara digitala i sin karaktär, t.ex. algoritmer eller AI. Deras miljö består av materiella tillgångar som lokaler eller digital infrastruktur, bredvid immateriella aspekter som regler och förordningar, sociala konventioner, eller politiska idéer. Aktörerna inom ett ekosystem är inte bara sammankopplade, de är också beroende av varandra och skapar värde genom att påverka andra på ett kulturellt, ekonomiskt och socialt sätt.

Sektorn kan uppfattas som ett särskilt anpassningsbart och responsivt ekosystem som kan handskas med allmänna krisutvecklingar såsom klimatförändringar, brist på arbetskraft, ändrade konsumentpreferenser samt sektorsspecifika utmaningar såsom marknadskonsolidering, "plattformisering" och identifiering av politiska krav för dess hållbara och motståndskraftiga framtid.

Som ett resultat av dessa utmaningar kan man, särskilt inom Europas musiksektor, se att nya samorganiserade ekosystemstrukturer bildas inom hela musiksektorn, där ett växande antal små, och medelstora aktörer, deltar och som är baserade på samarbete, innovation och mångfald, t.ex. mer öppna musikinätverk, dvs. mer öppna musikstadsaktiviteter, och mer öppna musikkonferenser och festivaler. Dessa strukturer möjliggör orientering och kollaboration över tidigare gränser mellan sektorer och kulturer. De skapar konceptuellt öppenhet mot andra närliggande (icke- musik) ekosystem som utbildningssystemet, systemet för hälsa och välbefinnande, och till och med systemen för urban planering och utveckling.

Europa erbjuder ett unikt och fruktbart läge för att ta emot dessa utvecklingar. Jämfört med musikmarknaden i USA ligger Europa efter när det gäller den investeringsdrivna marknadsmakten, men med sina existerande samorganiserade strukturer kan det europeiska musikekosystemet ses som en motvikt till den nordamerikanska, eller den starkt växande, asiatiska musiksektorn. För att det europeiska musikekosystemet ska kunna växa, stärka sin ekonomiska kapacitet och motståndskraft, och göra det möjligt för musiken att optimera sin sociala och kulturella påverkan krävs det att dessa strukturer får ekonomiskt stöd. En musiksektor som uppfattas som ett ekosystem ger nya möjligheter till policyåtgärder och stödmekanismer för att styrka sektorn och hjälpa den att behålla sin konkurrensfördel, bland annat genom att främja utbildning, investera i långsiktiga koncept, optimera spillover-effekter med närliggande sektorer, stärka den socioekonomiska situationen för enskilda upphovspersoner, stödja lokala kreativa samhällen och införa en datadriven policy. En framsynt europeisk musikpolitik som bygger på dessa handlingslinjer, skulle uppmuntra utvecklingen av nya, öppnare strukturer, stärka existerande strukturer och släppa loss musikekosystemets fulla potential